

Nro. 49.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZÁR, ES AP. KIRÁLY,
KEGYELMES ENGEDELMEBŐL.

Adult Bótsból, Pénteken December 16 dik napján,
1808-ik szentendőhen.

B é c s .

A Konstantzianápolyi nagy és véres revoluzió-
rol még ma sem irhatunk semmi bizonyosabbat, mint
a' közelébb költ Kurirban irtunk. Az ujjabb tudó-
sítások, mellyeket oránként nagy figyelmetésséggel
várunk, még el nem érkeztek. Reméljük, hogy a'
jövő Kedden bővebben és bizonyosabban írhatunk
ezen dologról.

Mi némü gondolkodású ember l hetett légyen
Mustapha Bairaktar, meglehet tsak a' következő rö-
vid jegyzésből is itelni. Az ő rövid ideig tartó
nagy vezérsége alatt olyan rendelés jött ki a' Ke-

C c c

refztényekre nézve, hogy a' Törökök ennekutánna ezen kifejezéssel Ja ur (Hitetlen) ne éljenek, és ez sohol többé ne hallattassék, azert, minthogy a' Keresztények, akár melyik részre tartozzanak, éppen azt a' mindenható Istent hiszik és imádják, a' kit a' Törökök. Már a' Török tartományokban az eddig valónál sokkal nagyobb kereskedés és vallásbéli szabadsággal élhettek a' Keresztények, etc.

A' mi kemény telünk tartósan viseli magát.

Nagy Britannia.

London, Nov. 12 kén. Az Afrikánus nevű Fregát, mellyen Frantzia Generális Kellerman egész Stábjával egyetemben, a' Lisbonai Kapitulálás után, onnét Frantzia országba haza akart evezni, a' Tagus torkából való kiindulása után nagy szélvész támadván, az által Angliába hozottatott, és a' Spitheadi kikötőhelybe kötött-ki. Gen. Kellerman gyenge egészségre nézve, megnyerte volt, hogy Whigt fzigetére kiszállhasson: hanem már egy békefséges zászlójú hajon elevezett onnét hazájába.

A' mult pénteken egy ifú ember jelenvén-meg a' Királyné palotájának ajtaja előtt, valami Diploma forma pergamentet adott által. Kérdették, mi járásban legyen? azt felelte: hogy ő az ország' kormányozását akarja által venni; hogy ő Wilhelmus Király volna; és hogy mostanában a' Királyi palotának elfoglalására jött volna oda. — Megesmértetvén szavaiból, hogy tebolyodott ember volna, elvezették abba a' palotába, a' hol az ilyen képzelédésű embereket, mint betegeket gyógyítani szokták.

Tudjuk, hogy a' Tratalgari tengeri ütközet után, a' hol Nelson a' Villeneuf által vezéreltetett

Frantzia hajós sereget megverte volt, annak maradványa, melly öt Linea hajókból és egy Fregátból állott, a' Kadixi kikötőhelybe vonta volt bé magát, a' hol három esztendőktől fogva az Anglus hadi hajók által bészárattatva tartatik. Kiűtvén a' Spanyol revoluczió azt kívánták az insurgensek Admirális Rosillytól, a' ki ezen hajóknak vezérjek volt, hogy azokat nékiek adja által. Rosilly azt felelte a' Spanyol insurgens vezérnek Gen. Morlának, hogy a' hajókat ugyan általadni nem fogja, hanem azt megtsélelfszi, hogy az evező készületeket rollok lefedeti, és olyan állapotba helyhezteti őket, hogy senkinek semmi kárt nem tehetnek. Ezen ajánlást az insurgensek el nem fogadván, a' parton lévő batteriákról és ágyus tsajkáikról a' Frantzia hajókra ágyuzni kezdettek. A' kikötőhelyet bészárva tartó Anglus Admirális azonközben ajánlotta a' Spanyol insurgenseknek, hogy, ha nékiek tettik kívülrőlők is segíteni fogják őket ezen munkájokban: hanem az insurgensek azt felelték, hogy magok is elégséges erővel vannak ezen 6 ellenseges hajóknak elfogására. Ugy is történt; Admirális Rosilly kapitulálni kéntelenítettett, 's az insurgensek azonnal felszurták a' Spanyol zászlókat a' Frantzia hajókra. —

Ezt a' történetet azonközben most tsak azért hozták ismét elő a' Ministerekkel ellenkező részben lévő Anglus közönséges levelek, hogy azt megjegyezhefsék, hogy öök az ö Admirálisainak tselekedeteket ezen tárgyra nézve igen hibásnak tulálják, így szollván: — „Hát azért tartották a' mi hadi hajóink a' Kadixi kikötőhelyet ennyi esztendőktől fogva bészárva, 's azért strázsáltak ilyen sokáig annak szája előtt, azért örizték az abban bészárattatt-

va volt ellenséges hajókat, hogy már most az insurgensek, a' mi szövetségeseink, barátaink, kapjuk-el szánk elől a' ragadománt? Ezt egyáltalában nem kellett volna megengedni Ministereinknek; annyival is inkább, hogy ha az insurgenseknek Napoleonnal alkudozásra kell lépniük, hogy magokat neki alája adják: az első feltétel, melyet nekik diktálni fog, az leszen, hogy a' Kadixban elfoglalt hadi hajókat haladék nélkül adják-ki. Az a' nemzet, a' mellyért mi ennyi pénzt ennyi embert a' hadakozás veszedelmének kiteszünk, által adni köteleztetett volna nekünk tiszteletből és háladatofságból ezen ellenséges hajókat. "

November 10-dikén példa nélkül való gazdag vendégséget adott a' Londoni ujj Lord Major (Polgármester), melyben a' Norfolkli és Portlandi Hercegek minden Ministerekkel, az itt lévő Spanyol Deputatusokkal, a' Swéd országi és Nápolyi Követekkel egyetemben jelen voltak. Fényesítették azt megjelenésekkel mind ezeken kívül még valami másfél ezerig való fő uraságok és afzszonyságok. Az afzszonyságok mind egygyig tsupa fejrbe voltak öltözködve, 's fejeiket diadéma, vagy virágokból kötött drága koszoruk ékesítették. Minister Canning a' Spanyol Követtel egygyütt lépett-bé a' palotába, kiknek szemlélésekre egyfzeriben harsogni kezdett a' tábori muzsika, és minden felé a' szerentséltetőknek kiáltásaik zengedeztették a' sok ezer gyertyákkal világosított szobákat és palotát. A' vendégséget a' Király, Királyné, az egész Királyi Familia, és végezetre a' Spanyol Deputatusok egészségekért való ivás rekefztette bé. A' Lord Major e'képpen közönte-el a' poharat: — „Eljenek a' mostani Mi-

nisterek! Közfönet az ő érdemes tselekedeteikért! — a' melly közfönet' módja mindeneknek igen tet-
tzett. — Mind ezeket a': „God save the King“
és: „rule Britannia!“ — Isten tartsa-meg
a' Kiralyt! etc, rekesztette-bé, mellyet az egéfsz
társaság fenn hangon énekelt-el.

Északi Európa.

Az Orosz hajós seregnek a' Baltisch-Port nevű
kikötőhelyből való véletlen kivezése és a' Cron-
stadti kikötőhelybe bántódás nélkül történt beeve-
zése felől, még mind eddig nem olvashatánk semmi
Orosz vagy egyéb hivatal szeréat való tudósítást.
Most a' következő igen rövid jelentés jött ki
ezen dolog felől a' Stockholmi Udvari Ujságban: —“

„A' Király ilyen hiradást vett Oktober 31-di-
kén (midőn t. i. még a' Lemlandi fő hadiszálláson
tartózkodott) Admiralis Pukétól: Szükségesnek
tartván lenni azt, hogy az ellenséges hajós seregnek
állását a' Rogerswyki (Baltisch-Porti) kikötőhelyben
magam is megfigyelem; erre nézve Anglus Linea-
hajók által kísértetvén, a' hónap' 7-kén oda evez-
tem. Láttam, hogy már az egéfsz ellenség-s hadi
hajós sereg, két Fregátokat kivéven, elevezett volt
onnét. Az egygyik Fregát éppen akkor akart onnét
elevezni, hanem bennünket megfigyelem, nem
evezett ki. A' másik fenéken akadva állott az öböl-
ben minden árbotzfák nélkül; egy embert sem lát-
tunk rajta.“ — Itt említődik továbbá röviden az is, a'
mit már más levelek után is irtunk, hogy az Oroszok
Finnlandiában hirtelenül félbe szakasztották a' fegy-
vern nyugvást, a' melly után heves tsatázás követke-
zett, melyben mint mondják ők voltak a' győzedel-

mesek. — A' Swéd Király vizsza érkezett a' Statázó mezőről Stockholmba.

A' Dániai tartományokból azt írják, hogy Seelandia szigetére és Jutlandiába szamos seregeket gyűjtet őszlze a' Király, mellyekkel mint gondolják nemelleyek, oda tzéloz, hogy a' télen, ha jó alkalmaztságot talál réá latni, a' Déli Swéd tartományok ellen egy probát tétessen.

P r u f z f z i a.

Azon Német tartományok között, mellyek felől még eddig é' maga jövendő eránt való végső intézetét Napoleon Császár meg nem tette, tartozik Hannoverá is. A' mi az ebben találtató Státusuralmokat illető, ezek felől azt rendelte közelébről, hogy bizonyos részeik ezeknek a' Frantzia Birodalombéli Marschaloknak és Generálisoknak ajándékoztassanak, még pedig mint tulajdonok, hogy magok folytathassák benne a' gazdaságot. Marschal Bernadotte, Mortier, Düroc, Ney, Augereau, Massena, Caulincourt, Davoust, Soult, Lannes, Junot, és Generális Sebastiani már kikapták a' magok részeket ezen jofzágokból. A' kinek közzülök leg kevesebb adatott, 35,000 — a' kinek leg több, 100,500 Frankot veszen-bé belölle esztendőnként.

Berlin, November' 29 kén. Az itt kijövä Ujságban ezek olvastatnak: — “

„Frantzia Birodalombéli Gróf, Berlinnek és az úgy nevezett Középmarchionatusnak Komendánsa, Ofztályos Generális St. Hilaire, bozgósággal tudósítja a' Berlinieket azon levélnék foglalatra felől, mellyet ő éppen most vevé az Auerstaedti Hertzeg-

től Marschal Davoustól, a' melly e'képpen következik: — “

„Generális St. Hilairhez a' Berlini Komendáns-hoz. Az az utolsó parantsolat, melyet én Generális Uram eleibe Berlinből való eltávozásomnak alkalmatofsággal adni szükségesnek gondolok, a' Nagy Fridrich emlékezetének való hódolás és az a' tisztelet-tétel leszen, mellyel a' mi Császárunk a' Frantzia armadiával egyetemben, ezen Felséges bátyya-urának adózni akar. E' végre, midőn a' Frantzia sereg Deczember 3-kán Berlint oda hagyja, a' Generális Ur a' katonaságot onnét kivezévelvén, a' város' kultsát, Ferdinandus Pruszszus Királyi Hertzegnek kezébe adja. Lehetetlen, hogy öröme ne szolgáljon Király ö Felségének ezen kultsot azon Princznek kezéből által venni, kinek hogy az ur az én mélységes tiszteletemet ezen alkalmatofsággal tudtára adja, kérem az urat. Véghez menvén ezen solennitas, a' seregeket az ur azonnal indittsa-meg Postdam fele, hogy az eleikbe szabott tzélfelé folytatásák útjokat. —

„Adja tudtokra Komendaus uram ezen fő város' lakosainak, hogy, valamint a' mi nagy és igen szeretett Császárunk és az ő népe fájdalom nélkül nem szemlélhettük azt, hogy a' szaraz Európa örökös ellensége azon tzélját elérhette, hogy a' gyanuskodás és meghasonlás magvát elhímtezvén, végezetre két nemzetet, mellyeknek boldogságok abban állott volna, hogy annak a' Monarchának, a' ki ezen ország'nak örökös ditsősége és kevelysége fog maradni, politikai principiumaitól el ne alljanak, egymás ellen fegyverbe öltöztethésen — éppen illy nagy és belső örömmel szemléljük ellenben már most azt,

hogy az egygyeiség közöttök helyre állott, és hogy minnyájunknak kívánsága abban határozodjék, hogy ezen egygyeiség örökké tartson. Sem Berlinben sem Bétsben, a' hova minket a' hadi szerentse vezérelt, meg nem tagadhatják azt a' bizonyágtételt töllünk, hogy mi soha semmi olyant nem tselekedtünk, a' mi által az alattvalóknak szívek az ő Fejedelmektől elidegenittódhetett volna! —

„Valamint mindenütt, úgy itt is találatnak igen fefzes fejű és szerentsevadáfzó emberek, a' kiknek, minden rendfelfordulás, minden ujjítság az ő remenségek és szükségek tárgya. Ezek a' gyalázatos emberek zabolán tartattak. A' nemefiség, a' tulajdonosok, a' papság, a' polgárok és kereskedők, és mind azok az intézetek, mellyek a' társasági rendnek fundamentomai, védelmeztettek, 's azon ujjítkóknak minden mesterkedéseik ellen megoltalmaztatnak. A' Frantziák, a' Monarcha és Nemzet eránt viseltető nagy tífztelettel hagyják el ezen orfzágot. Költ Berlinben etc: — “

„A uerstaedti Hertzeg, a' Rénu-si armadia fő vezére.

A' Bérliu ugy nevezett Frantzia Ekklesia' papja T. Hirschkorn, és annak a' Telegrafus nevű Ujságnak irója, a' melly a' Frantzia seregeknek Berlinben való tartozkodásoktól fogva jött itt ki, a' Frantziákkal egygyütt Frantzia orfzágba költöznek-el. Ez a' Telegrafus irta November 27-kén, hogy ott Berlinben egy könyvet leptek volna meg még elfzéléfztethetődése előtt, melynek ez a' titulufsa: Adresse aux Prufsiens (a' Prufzfziai lakosokhoz való irás), melynek iróját Schmaltz Titkostenátsost, minthogy nem volt kiadására engedelme a' Frantzia

Kormányfzektől, Marschal Davoust fogságra tétette volt, hanem, minthogy a' könyv nem szélesztethetődött el, 's minthogy annak írója számos háznépű ember, elbótsáttatta.

Berlin, Dec. 1-ső napján, A' Berlini sok esztendőktől fogva való Kormányozó nagy híru nevű idős Marschal Möllendorf, ilyen hiradást hirdettetett itt ki; — „Minthogy ő Felsége a' Király e' hónap 12-diken kiadott rendelése fzerént engemet idős voltomra nézve nyugalomra tett, és az idevaló Kormányozóságot General-Lieutenant Lestocq úr ő Excellentiájára bizta: erre nézve a' Frantzia seregeknek elmenetelek után, minden hivatalok és a' közönség, a' Kormányozóság alá tartozó minden dologban, az ujj Kormányozóhoz folyamodjék kérésével, etc. —

Marschal Möllendorf 26 esztendőktől fogva viselte a' Berlini Kormányozóságot. Ezutánni lakását Havelbergben fogja venni, a' hol ő nagy Prépost. November 29-diken nagy végvendégséget adott tiszteletére Ferdinandus Királyi Hertzeg.

Spanyol Ország.

A' Párisi tudósításoknak foglalatok most ennyiben áll Spanyol országról: —

A' 8 dik Bulletin foglalata: — “

„Burgos, November' 22-dikén. Marschal Soult folytatja az ellenségnek kergetését. A' Cunilasi kikötőhelyben, Angliai artilleriával, munitzióval és puskával terhelt szállító hajók lepettek meg, mikor éppen ki akartak volna evezni; most tsinálják az inventariumjokat. Már megfzámoltak volt 30 ágyut, és sok tiszti butort.

„Gen. Sarru tüzelesen a' nyomába van az ellenségnek. St. Vincentnél a' tenger mellett észrevévén egy halomról az ellenség, hogy csak 900 emberrel volna ezen Generálisunk, azt gondolta, hogy még elég ideje van egy 400 ölnyi hidon való áttámenetelre, a' melly egy tengerárazaton vízen keresztül. Nem tudta ám, hogy ezen 900 emberek a' 2-dik számú könnyű gyalog Régementből valók: de nem soká meg tanulta. Alig érkeztek puskalövésnyire, hogy 900 emberek tsaknem minden vesztes és tüzelés nélkül rendeletlenségbe hoztak 6 ezer embert, a' kik jó helyen állottak. De Oberster Tascher is jó móddal állított volt 150 Vadászokat a' gyalogság' megé, a' kik azonnal hogy az ellenség' sorát megbomlani látták, közzibe vágtek, és sokat megöltek, sokat a' tenger' öblibe vertek, a' többit pedig elfogták. A' tudósításnak elindulásakor már ezer embert fogtak volt el: és Gen. Sarru már Montana tartományán által ment, 's Asturia határára megérkezett volt. A' Voltizsörök (az Ug-rók), a' Santillanai kikötőhelyben megleptek és elfogtak valami Anglus szállító hajókat, mellyek nádmézzel, kavéval, pamuttal, és egyéb idegen országi portékákkal voltak terheltetve. Ezen partokon már 25 ilyen drága terhű Anglus hajót fogtak-el se-regeink, etc.“

Bayonnéből így irtak Nov. 23-kán. Épen most durrognak itt az ágyuk azon fényes és örvendetes expeditzióinknak jelentésekül, mellyekkel az insurgensek ellen való hadakozást ujjónan elkezdetük. Ennyi szerentsét nem vásároltunk drágábban valami 300 megsebesedett, és száz elesett embereknél, 's még is már nyomát sem látjuk az el-

ső insurgens armadiának, mely a' leg jobb Spanyol seregekből állott. — Ugy értjük, hogy Arragoniában Jacca városában és várában, melyet Nov. 15-kén foglaltak el seregeink, sok eleséget találtunk. — Városunkon még szünetlen mennek által nagy számmal Spanyol országba a' Frantzia fegyveres seregek. Ezek meg sem állanak itt, hanem azonnal tovább folytatják útjokat.

Az itt következő tudósítás, mely hasonlóképen a' közönséges tudósításokból vétetett, nem látszik egygyezni az előbbeni Bayonnei levéllel: — “

„A' Spanyol határszélről Nov. 22-dikén. Valamint a' Frantzia seregek előfelé nyomódnak, az insurgens seregek magokat éppen úgy vonnyák vissza felé, és mindent elpusztítanak, ott, a' honnét elmennek, etc. —

A' Napoleon Császár plánumáról, mely fzerént a' maga hadi munkáit az 1796, 1797, 1800, 1805, és 1806-dik esztendőkből folytatta, és a' melyről azt irtuk, hogy azon plánuma mellett a' Spanyol hadfolytatásban is hűségesen megmaradott, most ilyen további előadást olvasunk a' Spanyol szélekről November 23-kán indúlt levelekben: — “

Napoleon azért támadta meg előbb a' Spanyol insurgens armadia bal szárnyát, minthogy szükségesnek tartotta Spanyol országnak Északi partjait elfoglalni, előbb, hogysen a' Deli Spanyol tartományokra fordította volna erejének egy részét, fő tzielja lévén az, hogy az insurgenseket az Anglusokkal való közösülésnek ezen rövid útjától elfszakasztva, 's azután annál tovább nyujthassa hadi munkájának bázisát. — “

„Ezen plánum szerént történt tehát, hogy az alatt, míg a' Moncey armadiája az insurgenseket Aragoniában szemügy alatt tartotta, 's a' Marschal Ney armadiája a' Castanhjos vezérlése alatt lévő Kastilii és Andalusjai egygyesült insurgenseket külömbkülömb pontokon üzöbe vette, négy (úgy mint, a' Marschal Soult, Victor, és Lefebvre gyalog, és Befsieres lovas armadiáik) az Élzaki insurgents seregeknek semmivé való tevés-kre fordítottak. Burgosból keréngő utakon kellett a' Frantzia linea balzárnyának Napnyugotra nyomúlai, hogy a' fő tzélt elérni lehessen, t. i. hogy az Élzaki, vagy úgy nevezett Gallitziai seregnek semmivé való tétette-thetése végett, ez megkerültethesék. —

„A' Burgosnál ezen plánum szerént megveretett insurgens sereg Valadolidon által Salamanka felé vonta visszra magát. Ezen sereg elfszakasztatott volna a' többekből a' Lerman és Pesqueran eleibe nyomuló lovas tsoportok által, ha sebefséggel el nem futott volna. A' Gallitziai, vagy az úgy nevezett Élzaki insurgens armadia Montana tartományának Dél és Észak között fekvő részén gyülekezett vala öszsze. A' Soult' serege, hogy ezen armadiát itt egészzen megkerülhesse, Villadiegón és Aquillarán által nagy sebefséggel elő nyomúlt; Marschal Victor az alatt Alava felől vitte seregeit nagy siettséggel előre ugyan arra felé. Marschal Lefebre is Burgoshoz sietett Bilbao felől, a' ki azonközben az insurgenseket bé nem érhetette, minthogy ezek, minekutánna értékre esett volna, hogy Burgósba a' Frantziák már bémentek, azonnal ismét Északfelé kezdettek visszra nyomúlai, útjokat Villarcayon által vévén Montana tartománya felé. A' Victor serege tsak-

ugyan béerte és megverte őket Espinosanál; a' Soult serege is elejekbe került Aquilaránál: melyetők látván azonnal külömbkülömb vidékek felé széllyel ofzlottak. A' melly tsoportok Lavegán és Asturián által el nem szaladhattak, vagy fogságra estek, vagy még most is a' Montana és Ó-Kastilia között lévő hegyek környékein tévelyegnek: Egy tsapatja ezen Spanyol seregnek, a' melly a' Frantziák előtt Aquilarához megérkezhetett, Leon felé futott-el, a' hova Palencziából néhány Regimentek küldettek-el kergetésire. —

„Ezen lántzfzemek módjára egymással özfzetsatoltatott hadi fordulások által hódoltattak meg Biscaja, Montana, és Ó-Kastilia tartományaik, melyhez hasonló állapotra való jutást vár minden óran Leon tartománya is. —

„A' Frantzia előlmenő sereg, a' melly Marschal Ney által vezéreltetik, már Segoviába érkezett. A' Császár planumához tartozik, mint látszik ('s mint röviden már egyfzer ezt mi is említettük), hogy Arragoniát is meg kerülje, és az abban fekvő insurgents seregekre egyfzersmind mindenfelől réá lűsön, etc. — Továbbá említettik ezen levélben, hogy melly hathatós eszközök vétetődtek légyen ujjabban elő az eránt, hogy a' nagy armadiának elesége és ruházatja legyen. Véghetetlen sokságú kétfzersültet (zwiebakot) vífznek a' seregek után. Az elfoglaltatott városokban azonnal magazinumok állittatnak-fel, etc.

A' Császári Museum' fő igazgatója Denon, a' ki az utóbbi haború alatt, Berlinben, Braunschweigban, Kasselben, és több más Német országi

nagy városokban, a Párisba való küldetésre érdemes ritka mesterségi műveket kiválógatta, a' mult November 27-kén útnak indúlt Párisbol Spanyol ország vólt.

Elegyes Levelek.

London. — Az a' Generális Dalrymple, a' ki Portugalliában a' Frantziákkal kapitulált, maga is kikérte, hogy tselekedetének megvizsgáltatása végett hadi ítélőszék eleibe állittassék. Az e'végre kirendeltetett ítélőszék hat Generálisokból áll, kiknek neveik: Moira, Craig, Heatfield, Pembroke, Nugent, és Nichols. — Az Anglus pártok mellett Alloa tájján 45 nyomnyi hofzfúságú tzethalat fogtak. — Véres tengeri verekedés történt a' mult Jul. 5-kén a' Seahors nevű Anglus Fregát Kapitánya Stewart, és két Török hajók között, mellyeknek egygyike 52 ágyus Fregat, másika 24 ágyus Korvetta vólt. A' verekedés éjjel történt; estvéli tizedfél órától fogva ejsfélutánnai kettőig tartott. A' Törökök azon iparkodtak, hogy melléje mehefsenek az Anglus Fregátnak, hogy felmáfzás által vegyék el: hanem az Anglus Fregát tsak annyira bhotsátotta őket maga mellé, hogy az ágyuk jól dolgozhassanak. Elébb a' Korvettát rontották öfzfe az Anglusok, a' mellyen 230 Törökök tették a' szolgálatot. Az után a' Fregátnak fordúltak, a' mellyen 500 Török talaltatott. E' megadta magát vegezetre, minekutánna 165 emberei megölettettek, 195 emberei pedig megsebesedtek. A' Török Kapitány vegezetre is kézfzbb lett volna inkább mindenestől fogva a' levegőbe felezttetni a' hajót, mint sem feladni, ha-

nem az alatta valók nem engedték. A' Korvettát öfzfzerongyoltatása után elhagyván az Anglusok, nem tudják hova lett; gondolják, hogy elsüllyedett mindenestől fogva. A' verekedés Scopolo fízgetémél történt.

Senátor Bonaparte Lucian, a' ki Romából való eljövételétől fogva Florentziában tartózkodott, lakását most már Viterbóba fogja által tenni, melynek ő a' tulajdonosa.

Pruszfiában a' hoszfzas hadi fzenvédés után, ismét ujj veszedelem támadott valami féreg miatt, a' melly úgy ir.tik.le, mint még eddig esméretlen. Igen rút és ártalmas féreg. A' teste fejer, a' feje szürke. Feletébb vesztegeti az elvetett és még tsirájokban lévő gabona szemeket.

J e l e n t é s .

Alább irt illendő tisztelettel jelenti az Erd. Hazafiaknak, hogy az 1808-ik esztendőbeli Ország Gyűllésének Aktai már a' sajtó alól kifzabadultak, és egész tellyeségben az Öt forintokban meghatározott árron meg fzeresztethetnek.

Azon tellyes tziimü Urak, a' kik most múlt Ország Gyűllése alkalmatofságával ezen Aktáknak leg nagyobb részét meg vették, a' hátra maradt terniókat, az alább irtnak tudva lévő könyvbóltjaiban, akár Posonyban, akár Pesten, a' ki szabott árnak lesfizetésével el vitethetik.

Ezen alkalmatofsággal emlékezteti egyszersmind azon tellyes tziimü Urakat, a' kik az 1807-ik esztendőnek Diariumára, és Ország Gyűllésbeli Aktaira előre fizettek, és a' hátra maradt terniókat még el nem vitették, hogy azon terniókat a' praenume-

rationt bizonyító irásnak visszaadásával, ugyan azok könyvboltokban Pesten vagy Budán, a' melyekben praenumeráltak, leg későbbben a' következő 1809-ik esztendőben, Martzius hónapnak vége felé elvitessék, mivel egyébként ezen terminusnak elfolyása után, a' hátramaradt terniók máculaturára fordítottanak, és egész tellyefségben egy nyomtatvány sem fog találatni. Az alább irt ezen terminust a' végett hosszabbította meg utolsó Mártziusig, hogy a' fent említett Diariumnak és Ternióknak birtokos urai, a' hátra maradt ternióknak elvitetésére időt nyerjenek, mivel valójában kár volna illy nagy művöltű és betses munkát fogyatkozásul és egésztelelenül hagyni. — Posonyban Karátsony Havának 4-ik napján, 1808-ik esztendőben. — Fűskúti Landerer Mihály, Kir. privil. Nemzeti Könyvnyomtató és áros.

Tudósítás.

Tekintetes Némes Zemplény vármegyében helyezettett Erdő Bénye városában, esztendőnként négy Országos Vásárok fognak tartatni, melyek között az első Januarius 28 dikára Károly napjára, a' második Aprilis 24-dikére Szent György napjára, a' harmadik Augustus 20 dikára Szent Istvánra, a' negyedik Oktober 18-dikára Lukats napjára határozattak, azzal a' megjegyzéssel vagy hozzátétellel, hogy ha ezen vásárok között valamelyiknek meghatározott napja, Vasárnapra vagy innepnapra lenne a' Kalendariumban kitétetve, ezen esetben az előtte való napon fog a' vásár tartatni. A' Tekintetes Foldes Uraság, mint Toltsva és Erdő Bénye városaiknak örökös Ura pedig, a' vásárra hajtandó marháknak elegendő legelőt (pascuumot) ad.